

OYUN

Kalabalıkların içinde kaybeder insan kendini yalnız kalır, ama aslında kaybolan fiziksel yalnızlıktır. Çevre kalabalık ama birey yalnızdır. Gerçeği ararsanız, severiz içten içe bu yalnızlığımızı. Yüzlerdeki yapay gülümseme bir oyuna benzer. Hayatın bir oyun olduğu gibi. Temel amacı sahnelenecek bir oyun, filmi yapılacak bir senaryo, veya dramatize edilecek bir şiir gibi. Başlangıçta eserin bir ekiple hep beraber yaratılacağı izlenimi verilir. Oysa işin özü başkadır. Gerçekte yazar tarafından daha çok hayal edilmiş, bastırılmış tatminlerin yaşatılmasıdır üretim gibi maskeler adı altında. Oyunu yazanın gerçek hayatta, kendi olanakları ve becerileri ile yaşama geçirilemeyen hayallerinin başkalarının omuzları üzerinden yaşatılmasıdır. Her şey önceden kurgulanmış, senaryo yazılmış, oyuncuların oynayacakları roller belirlenmiştir. Kimi başrol oynayacaktır, kimi kötü adamı, kimileri ise figürandır. Kolaydır da sahnelenecek oyuna salon, perde daha zor da olsa seyirci bulmak.

Gerçek ise su getirilemeyecek yere çeşme yapmaktır. Gerçeklerle ilk karşılaşılın yer gala gecesidir. Reklam, tanıtım, sunum mükemmeldir. Seyirci, başarılı bir oyun seyretmeye hazırmış rolünü peşinen yapmaktadır. Zaten umurunda da değildir. Sanattan anlıyor görünmenin peşindedir. Eleştirmenleri ise hiçbir oyunu beğenmediklerinden kendileri dışında kimse ciddiye almaz. Oyun alkış alma olasılığında alkışlatılması istenilene, alkış sağlamak için zorlamalarla yaratılmış bir oyundur. Alkış almaz ise kimin umurunda "sanat sanat içindir" der geçerler.

Senaryoyu yazanı herkes bilir aslında da tanımazdan gelinir. Yönetmen, oyuncular herkes de kim ola ki en gerçek olan senaryonun da gerçek olmadığı değil mi zaten. Oyunumuz alkışlatılacak olanlara alkış toplamak için alkışlamaya hazır bekleyenlere senaryo yazabilenleri eller patlayana kadar alkışlamak için yazılmamış mı?

Oyun, seyirciler tarafından seyredilirken kendi içindeki oyunu oynamaya başlar. Alkış varsa başrol oyuncusu dahil tüm oyuncular geri çekilmeli ve yeni misyon biçilmeli alkışlatılmak istenilene.

Oyuncu bilmekte midir alkış alınma olasılığında oyundaki başarılarının yok sayılacağını? Ama bilse bile o oyunu oynamak istiyordur kendisine yaşatılan, istenilen oyuna rağmen hep bir umudu yaşatmıştır içinde, oyunun oyun olduğunu bile kendisinin gerçekten oyuncu olduğunu söyleyebilecek bir tane olsun sanatseverin oyunu seyretme olasılığını.

İşte burada başlıyor yalnızlığı yüreğin ta derininde hissetmek. Hasretle, özlemle, tutkuyla atıldığınız boynlara sarılan kollarınızın umutsuzluğa sarıldığı anlar. Uğruna ömür verilesi kolların size dokunmak yerine boşlukta sallandığı anlar işte. Dipsiz kuyuların karanlığında gözlenen, beklenen ama gelmeyen bir elin uzaklardan hissedilen sıcaklığı mı, yoksa içinizdeki kıpırtı mıdır gözlerinizi buğulandıran. Yolun sonu bellidir, aynı acılardan yola çıkarak farklı yere varmak olanaksızdır. Yaşam bir kurallar bileşkesidir; gelişmeler, büyümeler ve olgunlaşmalar. Oysa biz bu yasaları ya bilmezden ya da görmezden geliriz. Oturduğumuz noktada kalır ve önlenemez kaderimizin sonunu bekleriz.

İnsanoğlu yalnız doğar, yalnız yaşar ve yalnız ölür, çünkü nefesi yalnız alır. Ama bir de hayatın kendisi vardır; yaşanan ve yaşanmaya değer olan.

varsın olsun

zaten hayat bir oyun değil mi?

(...)
İşte burada başlıyor
yalnızlığı yüreğin
ta derininde
hissetmek.
Hasretle, özlemle,
tutkuyla atıldığınız
boynlara sarılan
kollarınızın
umutsuzluğa
sarıldığı anlar.
Uğruna ömür verilesi
kolların size
dokunmak yerine
boşlukta sallandığı
anlar işte.
Dipsiz kuyuların
karanlığında
gözlenen,
beklenen ama
gelmeyen bir elin
uzaklardan hissedilen
sıcaklığı mı,
yoksa içinizdeki
kıpırtı mıdır
gözlerinizi
buğulandıran.
Yolun sonu bellidir,
aynı acılardan yola
çıkarak farklı yere
varmak olanaksızdır.

